

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

har haft udelukkede erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe.

Efter afskrivningslovens § 9, stk. 1, opgøres fortjeneste eller tab som forskellen mellem på den ene side salgssummen for de driftsmidler og skibe, der er solgt i ophørsåret, herunder salgssummen for straksafskrevne driftsmidler og skibe, og på den anden side saldoværdien ved ophørsårets begyndelse med tillæg af beløb, der i ophørsåret er anvendt til nyanskaffelser.

En virksomhed kan være ophørt eller solgt, selvom ikke alle driftsmidler eller skibe er solgt eller på anden måde afhændet. Disse tilfælde er omhandlet i afskrivningslovens § 9, stk. 2 og 5. I afskrivningslovens § 9, stk. 2, er fastsat, at har virksomheden ved ophørsårets afslutning endnu ikke solgt eller på anden måde afhændet alle driftsmidler og skibe, der er indgået i virksomheden, videreføres en eventuel positiv saldo for efterfølgende indkomstår. I de efterfølgende år fratrækkes salgssummerne i takt med salget af aktiverne i saldoværdien, og saldoen videreføres indtil den bliver 0. Tab kan først fradrages for det indkomstår, hvor det sidste driftsmiddel eller skib er solgt.

I afskrivningslovens § 9, stk. 5, er fastsat, at sælges et driftsmiddel eller skib efter ophørsåret ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal salgssummen fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst i salgsåret. Disse tilfælde vedrører den situation, hvor salgssummen har reduceret saldoen til 0, og hvor yderligere salg af aktiver herefter medfører, at saldoen bliver negativ. I disse tilfælde beskattes salgssummerne løbende efterhånden som de opstår. Det er i bestemmelsen i § 9, stk. 5, fastsat, at for personer finder stk. 4 tilsvarende anvendelse på salgssummen.

Det fremgår af ordlyden af afskrivningslovens § 9, stk. 4, at personer kun skal medregne fortjeneste eller tab opgjort efter afskrivningslovens § 9, stk. 1 og 2, med 90 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ophørsåret. Det indkomstår, hvor der skal ske beskatning efter afskrivningslovens § 9, stk. 2 og 5, kan ikke betegnes som ophørsåret.

Meningen med bestemmelsen i afskrivningslovens § 9, stk. 4, er imidlertid, at fortjeneste eller tab for personer skal medregnes med 90 pct. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når fortjenesten eller tabet konstateres efter ophørsåret, og at salgssummen ligeledes skal medregnes med 90 pct. ved salg efter afskrivningslovens § 9, stk. 5, og at salgssummen i dette tilfælde skal medregnes til den skattepligtige indkomst for salgsåret og ikke for ophørsåret for virksomheden.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i stk. 4 således, at fortjeneste eller tab altid medregnes med 90 pct. ved

opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Henvisningen i stk. 5 til stk. 4 betyder, at salgssummen skal medregnes til den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori salget af aktiverne finder sted.

Til nr. 4

I den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 14 afgrænses de bygninger, hvorpå der kan afskrives, negativt. Efter reglerne i den tidligere afskrivningslovs § 18 var der tale om en positivliste for alle de bygningskategorier, der var afskrivningsberettigede.

I afskrivningslovens § 14, stk. 2, er nævnt en række bygningskategorier, der ikke er afskrivningsberettigede. Det gælder eksempelvis efter § 14, stk. 2, nr. 1, kontorbygninger. I afskrivningslovens § 14, stk. 3, er fastsat, at der kan afskrives på accessoriske kontorbygninger eller kontorlokaler. Herved forstås kontorbygninger m.v., der er beliggende i tilknytning til erhvervsmæssigt benyttede bygninger, hvorpå der kan afskrives efter stk. 1, jf. stk. 2. Sådanne kontorbygninger og -lokaler kan afskrives, når de tjener driften af den virksomhed, hvortil de afskrivningsberettigede bygninger anvendes. Under samme betingelser anvendes accessoriereglen også på udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende, dog ikke udgifter til erhvervelse af grund. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen i § 14 (lovforslag nr. L 102, Folketingsåret 1997/98, 2. samling) anført, at det er præciseret, at de bygninger og lokaler, der kan afskrives som accessoriske, er kontorbygninger og kontorlokaler, jf. § 14, stk. 2, nr. 1.

Efter den tidligere afskrivningslov kunne bygninger og bygningsdele, som isoleret set ikke var afskrivningsberettigede, afskrives, såfremt de havde en særlig tilknytning - accessorisk - til en afskrivningsberettiget bygning. Det fremgik således af bestemmelsen i den tidligere afskrivningslovs § 18, stk. 1, litra c, at bygninger eller lokaler, der er beliggende i eller i umiddelbar tilknytning til de bygninger, der var nævnt i stk. 1, litra a eller litra b, og tjente driften af den virksomhed, hvortil den afskrivningsberettigede bygning blev anvendt, kunne afskrives. Det fremgik endvidere af den pågældende bestemmelse, at under samme betingelser fandt accessoriereglen også anvendelse på udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende.

Ved accessoriske lokaler blev f.eks. forstået kontorer, kantiner, bade- og garderobesrum, ekspeditionslokaler, receptionslokaler m.v.

Efter den tidligere afskrivningslov blev sådanne lokaler eller bygningsdele således ikke anset for at være